SCIENCE SHINE
INTERNATIONAL SCIENTIFIC JOURNAL
Volume 3, Issue 1 April 30, 2023

MAGISTRLARDA ILMIY TADQIQOT KOMPETENTLIGINI RIVOJLANTIRISH YO‘LLARI

Ma’luda Xusanova Nurdinovna
Namangan davlat universiteti doktoranti
maludaxusanova82@gmail.com

Annotatsiya: Maqolada oliy ta’lim muassasalari magistrlarining ilmiy tadqiqot kompetentsiyalarining mazmuni va metodologik asoslari tahlil qilingan. Shakllantirilgan xulosalar asosida oliy tahlim magistrlarda ilmiy-tadqiqot kompetentligini rivojlantirish bo‘yicha taklif va tavsiyalar ishlab chiqilgan.

Tayanch so‘z va tushunchalar: ilmiy tadqiqot kompetentlik, tadqiqotchilik kompetentligi, kreativlik, tadqiqotchilik faoliyati.

Annotation: The article analyzes the content and methodological bases of the scientific-research competencies of masters of higher educational institutions. On the basis of the formed conclusions, proposals and recommendations on the development of research competence of higher education masters were developed.

Keywords: scientific research competence, research competence, creativity, research activity.

Mavzu tanlash va uning xozirgi kundagi dolzarbligini asoslash «sof ilm»ni shakllantirishdir. Ilmiy - tadqiqot mavzusini tanlash mavzu (muammo)ning ishlanganlik darajasini aniqlashdan boshlanadi.

Ilmiy tadqiqot o‘tkazish ratsional tashkil etiladigan, o‘ziga xos metodika va metodlarga ega ijodiy faoliyatdir. Uning ratsionalligi inson aqlu idroki va real hayotiy talablarni bilan bog‘liqligida, metodikasi va metodlari esa, ilm-fanda qabul qilingan, ijodiy faoliyatni samarali o‘tkazishga yordam beradigan usullar va mexanizmlardan foydalanganidadir.

Ilmiy izlanish murakkab, serqirra va ziddiyatli kechadigan jarayondir. Tadqiqotchi ichki (sensitiv-kognitiv, ma’naviy, aqliy) va tashqi (obyektiv olam, ijtimoiy munosabatlar) ta’sirlari ostida izlanish olib boradi, mazkur ta’sirlarni ilmiy maqsadga yo‘naltirish oson emas. Ilmiy tadqiqot o‘tkazish metodikasini egallagan, ilmiy metodlardan yaxshi xabardor va ularni qo‘llay oladigan shaxs ko‘zlagan maqsadiga erishadi, ilm-fan sohasida biror e’tiborli fikr ayta oladi.

Ilmiy tadqiqot o‘tkazish metodikasini yaratish borasida katta tajriba to‘plangan, har bir tadqiqot unga nimadir qo‘shgan. Ushbu tajribani to‘plash, unga yaxlitlik, ma’lum bir shakl berish ehtiyoji mavjuddir.

Ilmiy tadqiqot o‘tkazishning asosiy maqsadi obyekt (predmet)ning real holatini ideal holatga ko‘tarish hisoblanadi. Mazkur maqsadga yetishning samarali yo‘llarini, mexanizmlarini topish va jamiyatga taklif etish olimning vazifasidir. Mualliflar yosh tadqiqotchilarni o‘z burchini obyektiv bajarishga, buning uchun esa ilm-fanda shakllangan metodlarga tayangan holda ijodiy kreativ pozitsiyada turishga talab etadilar.

Mavzuning dolzarbligini asoslash orqali tadqiqotchi muammoning davr, taraqqiyot, ilm-fan uchun qanchalik muhimligini isbotlaydi. Mavzuning dolzarbligini yuqoridagi obyektiv va subyektiv omillar orqali asoslash mumkin. Mavzuning o‘rganilmaganligi yoki kam o‘rganilgani, muammoga oid ziddiyatli yondashuvlir, kontseptsiyalar ilgari surilayotgani, u yoki bu hodisaning pozitiv natijalariga olib kelmayotgani, taraqqiyotga to‘siq bo‘layotgani, shaxs va jamiyat munosabatlarida «begonalashuv» hollarining paydo bo‘layotgani, huquqiy normalarni deviant xulq-atvorga samarali ta’sir eta olmayotgani dolzarb mavzular sifatida tadqiq etilishi mumkin. Biroq mavzu dolzarbligini asoslashda ilmiy izlanishlardan kelib chiqarilgan bitta pastulatga tayanish darkor. U – tadqiqot obyekti (predmeti)ning real holati bilan ideal holati o‘rtasidagi qarama-qarshiliklardan kelib chiqishdir.

Tadqiqot qanday sabablar, omillar insonning ideal holatga yetishiga to‘siq bo‘lmoqda, nimalar qilganda insonni ideal holatga yetkazish, tarbiyalash mumkin, degan savollarga javob izlashi darkor. Tadqiqot mavzusining dolzarbligini asoslayotganda obyekt (predmet)ning ideal holatga ketishiga g‘ov bo‘layotgan asosiy sabablar, omillar ko‘rsatilishi zarur. Tadqiqot obyekti (predmeti)ning real holati bilan ideal holati o‘rtasidagi fundamental mushtaraklik uning (obyekt yoki predmetning) makon va zamonda mavjudligidir. Tadqiqot obyekti (predmeti) izlanishdan oldin ham makon va zamonda mavjud edi, u izlanishdan keyin ham makon va zamonda mavjud bo‘lishi zarur. Lekin u real holatdan ideal holatga o‘tganida sifatan o‘zgarishi, ya’ni real holatida yo‘q xislatlar, qarashlar, ko‘nikmalar va aloqalarni o‘zida shakllantirishi mumkin. Real holat ideal holatning antogonisti emas, u ideal holatning takomillashtirilishi zarur bo‘lgan ko‘rinishidir. Ideal holat ham real holatning antogonisti emas, u real holatning takomillashtirilgan ko‘rinishidir. Biroq ijtimoiy taraqqiyot real holatni boricha, mavjudligicha qoldirolmaydi, uni takomillashtirmay, ijtimoiy taraqqiyot amalga oshmaydi. Ijtimoiy taraqqiyotning immanent qonuni real holatdagi g‘ov, to‘siq, konservativ qarashlarni ideal holatning ziddi, hatto raqibiga

aylantirishi mumkin. Shuning uchun ham jamiyat bir ijtimoiy-tarixiy bosqichidan ikkinchi, ko‘pincha ilgarigi bosqichga zid, qarama-qarshi bosqichga o‘tayotganida real holatdagi mavjud to‘siqlarni kuch bilan bartaraf etadi. Ko‘pincha tadqiqotchilar mavzu dolzarbligini asoslashda konstatatsiya (tasdiqlash) usulidan foydalanadilar. Aslida muammo mavjudligini ta’kidlash ham konstatatsiya usulidir. Ammo, bizning fikrimizcha, mavzu dolzarbligini asoslashda nafaqat konstatatsiya, shuningdek, ziddiyatlarni keltirish, real holatdagi to‘siqlarni sanash, ideal holatga yetishishning ijtimoiy zaruriyat ekanini tahkidlash usulidan ham foydalanish maqsadga muvofiqdir. Chunki, ijtimoiy hayotning sotsiodinamik xususiyati mavzu dolzarbligini real holatdan ideal holatga borish yo‘llarini izlash orqali asoslashga undaydi. Konstatatsiya usuli ko‘pincha barqaror, turg‘un narsalarni, amalga oshirilgan hodisalarni qayd etish bilan chegaralanadi. Tadqiqot obyekti (predmeti)ning real holatidan ideal holatiga borishi esa ijtimoiy taraqqiyotning sotsiodinamik xususiyatiga muvofiqdir, shuning uchun mavzu dolzarbligini asoslashga sotsiodinamik yondashish darkor.

Ilmiy tadqiqot ma’lum bir konseptsiya, qarash va maqsad bilan o‘zini chegaralashi darkor.

Foydalanilgan adabiyotlar:

1. Сорокина Т.М. Развитие профессиональной компетенции будущего учителя средствами интегрированного учебного содержания. // Начальная школа. – 2004.–№2.

2. Введенский В.Н. Моделирование профессиональной компетентности педагога. // Педагогика. – 2003. – №10.

3. Лукьянова М.И. Психолого-педагогическая компетентность учителя. // Педагогика. – 2001. – №10.

4. Хуторской А.В. Ключевые компетенции как компонент личностно-ориентированной парадигмы. // “Народное образование” журнали. – 2003. – № 2.

5. Коджаспирова Г.М.. Педагогика. Учебник для студентов высших учебных заведений. – М.: “Гардарики”, 2004.

6. Muslimov N.A., Усмонбоева М., Мирсолиева М. “Инновацион таълим технологиялари ва педагогик компетентлик” модули бўйича ўқув-услубий мажмуа. – Т: 2016